

—, at der er al Grund til at undersøge, hvorledes det virkelig hænger sammen og faa virkelig Klarhed over denne Bevægelses Karakter. (*Poul Christensen*: Hvem skal der op?) Det ærede Medlem spørger, hvem der skal der op. Det maa han overlade til Kommissionen at afgøre. Jeg tror ikke, det bliver det ærede Medlem. (*Poul Christensen*: Jeg ønsker det heller ikke.) Overfor den højtærede Minister vil jeg sige, at han har ingen Ret til at forudsætte, at denne Undersøgelse ikke skulde blive upartisk, eller at man i det hele ikke vil tage paa det med tilbørligt Hensyn til alle Sider. Men det Hensyn, man først og fremmest vil tage, er at faa den virkelige Sandhed frem, enten den er ubehagelig for den ene eller den anden.

Justitsministeren (Zahle): Jeg kan ogsaa kun have Ønske om, at den virkelige Sandhed bliver lagt frem i denne Sag, og det bliver den jo forhaabentlig ogsaa, idet det ikke bliver et Parti alene, der foretager Undersøgelsen, selv om Ledelsen kommer i et enkelt Partis Hænder. Men naar jeg udtalte mig saaledes, som jeg gjorde, skyldes det udelukkende, hvad der var fremsat af det ærede Medlem selv med den Mulighed for Øje, at det blev Folketingets Flertal, der kom til at lede Kommissionen, idet det ærede Medlem sagde, at hvis det skete, saa vilde Ledelsen — det var ikke det ærede Medlems Ord, men det var Meningen — blive partisk til Fordel for Ministeren; derfor var det Flertallet her, der skulde lede Kommissionen. Men da ligger virkelig den Slutning snublende nær, at saa bliver Undersøgelsen ogsaa partisk, imod Ministeren. Og naar det saa tilmed er det ærede Medlem, der gennem Artiklerne i „Fyens Tidende“ er impliceret i selve Sagen, som staar som Ordfører for Landstinget i denne Sag, saa kan der dog virkelig rejse sig det Spørgsmaal, om ikke der var Grund til at befrygte, at denne Kommission ikke vil optræde fuldkommen objektivt, i hvert Fald for dens Ledelses Vedkommende.

Piper: Den højtærede Minister udtalte, at jeg havde tillagt ham Hensigter, der havde ligget ham ganske fjernt. Jeg har ikke tillagt den højtærede Minister andre Hensigter end dem, som fremgaar tydeligt af den paagældende Avisartikel, som Ministeren paa denne opsigtsvækkende Maade bragte til Færingernes Kundskab. Jeg har ikke talt om, at nu havde den højtærede Minister afskediget Amtmanden,

men jeg har sagt, at det forlød, at Amtmanden skulde fratræde sin Stilling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Jørgen Pedersen): Den højtærede Minister kom tilbage til, hvad der har staaet i „Fyens Tidende“, og vilde se en vis Sammenhæng mellem dette og saa denne Forespørgsel. Det maa jeg afvise. Jeg maa gentage, at jeg ikke har det mindste at gøre med disse Artikler i „Fyens Tidende“. Jeg har overhovedet intet med Redaktionen af „Fyens Tidende“ at gøre. Jeg skriver undertiden nogle Artikler deri, som jeg ogsaa kunde skrive i andre Blade, men den højtærede Minister har ikke af det, at disse Artikler har staaet i „Fyens Tidende“, Ret til at udlede noget som helst om min Optræden ved denne Lejlighed.

Med Hensyn til, hvorfor Spørgsmaalet om en Kommission kommer frem i Landstinget og ikke i Folketinget, gjorde jeg navnlig gældende, at det var bedre, at Ledelsen af Kommissionen kom i Hænderne paa dem, som ønskede en Kommission nedsat, og som mente, at det var nyttigt og rigtigt at faa den nedsat, i Stedet for, at den kom i Hænderne paa Medlemmer, som enten ansaa den for skadelig eller unyttig, og det forekommer mig, at der kan ikke gøres nogen som helst Indvending mod denne Betragtning. Jeg har ikke udtalt mig om, at Kommissionen vilde blive partisk i en vis Henseende, hvis den var nedsat af Folketinget, og partisk i en anden Henseende, hvis den var nedsat af Landstinget. Noget saadant ligger min Tanke fjernt, og jeg har ikke udtalt det, men jeg har udtalt den almindelige Betragtning, at hvis man vil have noget ud af et Arbejde, sætter man den til det, som mener, at det er nyttigt og godt, og ikke den, der mener, at det er unyttigt og skadeligt.

Justitsministeren (Zahle): Det ærede Medlem, der nu talte, er jo altsaa saaledes stillet, at han maa fralægge sig ethvert Ansvar for, hvad der staar i „Fyens Tidende“, for at kunne indtræde i den Kommission, han er Ordfører for.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Jørgen Pedersen): Jeg har intet Ansvar for, hvad der staar i „Fyens Tidende“, og har derfor intet at fralægge mig.

Schovelin: Da i den grundlovgivende Rigsforsamling Paragraffen om de parlamentariske Kommissioner var til Behandling, udtalte udtrykkelig Ordføreren over-